

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4728/22
30.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Татјане Обренчевић и Ивана Илића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Слободан Арсић, адвокат из Београда, Делиградска 4, против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Косовска 31, ради утврђења пуноважности завештања, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној на пресуду Вишег суда у Београду П 849/21 од 11.07.2022. године, у седници већа одржаној 30.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П. 849/21 од 11.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 849/21 од 11.07.2022. године ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је пуноважно усмено завештање сада покојног ББ сачињено 01.08.2018. године проглашено на рочишту 18.04.2019. године у оставинском поступку О.бр. 5586/18 пред јавним бележником ... Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је на основу завештајног наслеђивања усменог завештања оставиоца сада покојног ББ бившег из ... сачињеног дана 01.08.2018. године тужилац АА власник заоставштине коју чини стан бр. .. у улици ... и покретних ствари сада покојног ББ. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац АА да туженој Републици Србији накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.500,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања и погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка је одређено тражио.

Апелациони суд је испитао пресуду у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку и одлучио као у изреци из ових разлога.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 Закона о парничном поступку на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом тужиоца неосновано се указује на битну повреду из одредбе члана 374 став 2 тачка 12 истог закона. Изрека пресуде је разумљива, о битним чињеницама наведени су разлози који су јасни и непротивречни и нема недостатака због којих не би могла да се испита.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац и сада покојни ББ су били браћа од тетке и њихови односи су били блиски. Покојни ББ је волео тужиоца и његову породицу, а из исказа саслушаних сведока утврђено је да је сада покојни ББ говорио да жели да им остави свој стан. Наведено покојни ББ изговорио је и на ручку дана 01.08.2018. године код сведока ВВ у присуству њеног супруга, сада покојног, ГГ и сведока ДД. Након смрти ББ рођеног 1950. године, а установљене смрти 06.08.2018. године, по налогу Вишег јавног тужилаштва спроведена је обдукција и 07.08.2018. године констатовано је да се леш покојника налази у стању трулежних промена тако да се обдукцијом узрок смрти не може установити. Обдукцијом су установљени и знаци тешког атеросклеротског и хипертензивног обољења срца и веначних артерија. Из извештаја лекара који су обавили обдукцију утврђено је да је сада пок. ББ бар шест месеци пре смрти имао инфаркт миокарда. Решењем јавног бележника ... од 20.08.2019. године тужилац је упућен да покрене парницу против тужене ради доказивања да је пуноважно усмено завештање оставиоца ББ бившег из ... од 01.08.2018. године проглашено на рочишту дана 18.04.2019. године.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је правилном применом одредаба члана 81, 82 и 110 Закона о наслеђивању одбио тужбени захтев тужиоца налазећи да нису постојали изузетне прилике које су спречиле сада покојног ББ да сачини писмено завештање, јер изјава од 01.08.2018. године није дата у изузетним приликама, већ на ручку када се оставилац добро осећао.

Неосновани су жалбени наводи о испуњености услова за пуноважност усменог завештања код чињенице да је сада покојни ББ имао здравствених проблема те да је преминуо у кратком временском року од дана давања изјаве да за случај смрти жели да располаже имовином у корист тужиоца. По чл. 110 Закону о наслеђивању завешталац може изјавити своју последњу вољу усмено пред три истовремено присутна сведока само ако услед изузетних прилика није у могућности да направи писмени тестамент. Та немогућност треба да је настала услед изузетних прилика које постоје у часу прављења усменог тестамена, а важност усменог завештања престаје истом тридесет дана од престанка околности у којима је сачињено, што упућује на строгу оцену услова за изузетну важност усменог тестамена. Болест тестатора, сама за себе не може се сматрати изузетном приликом ако је исти објективно и субјективно имао могућности да састави писмени тестамент. У току првостепеног поступка утврђено је да дана

01.08.2018. године није било назнака о постојању немогућности да тестватор сачини писмени тестамент, односно није доказано постојање изузетних прилика које су га спречиле да сачини писмени тестамент. Имајући у виду наведено и изјава сада покојног ББ није имала карактер усменог завештања већ је представљала разговор са присутним сведоцима о жељама завештаоца за случај своје смрти односно намерама да своју имовину остави тужиоцу, а које је исти могао остварити писменим тестаментом.

Одлука о трошковима донета је правилном применом члана 153 и 154 у вези чл.162 Закона о парничном поступку, а захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијен је јер тужилац није успео у поступку по жалби.

Из наведених разлога на основу члана 390 и 165 став 1 Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић